

тенанту Зотову, четвъртия — генералъ-лейтенанту Скобелеву, петия — генералъ-лейтенанту Каталею и шестия — генералъ-лейтенанту Ганецкому. Цѣлата пръстенообразна обсада имаше протежение около-врѣсть 70 километра.

Императорската главна квартира се намираше наблизу около чъртата на обсадата, т. е. въ село Пордимъ. Тукъ се намираше и главнокомандующия мѣстната армия Князь Каролъ сегашния ромънски кралъ. На лѣво — Въ Бохотъ — се намираше главната квартира на главнокомандующия Великъ Князь Николай Николаевичъ.

Въ Пордимъ Царьтъ бѣ посрѣщнатъ отъ главнокомандующия и отъ Князь Каролъ, който отстѣпи занимаемата отъ него къща за жилище на Царя.

Въ Пордимъ, както въ Бѣла, Горня-Студена, Царь Александъръ по-голѣмата частъ отъ свободното си врѣме посвещаваше въ посѣщения болницитѣ, отиваше въ главната квартира на брата си — главнокомандующия Николай Николаевичъ, твърдѣ често отиваше по позицитѣ да наблюдава ржководството и воденето на дѣйствиата по обсадата на Плѣвенъ отъ генералъ Тотлебенъ.

На 25 октомврий 1877 година Царьтъ пожела да направи прѣглеждане на гвардията си, разположена на лагеръ по лѣвата страна на рѣка Вита. Трогателна бѣ срѣщата на Царя съ неговата гвардия. Царьтъ се спираше прѣдъ всѣка отдѣлна частъ, милоство разговаряше съ командиритѣ и офицеритѣ, разпитваше ги за понесенитѣ трудове и за извършенитѣ имъ подвизи. Благодарственъ молебенъ бѣ отслуженъ при възгласяването на „вѣчна паметъ“ за православнитѣ войници, паднали на бойното поле за вѣрата, Царя и отечеството; Царьтъ